

1. mai i corona-tid

Vi sitter på hver vår tue, men er samtidig et fellesskap, historisk og nåtid.

1. mai-dagens budskap er: kamp mot urett!

Det er like aktuelt i dag som da den andre internasjonales første kongress vedtok at 1. mai skulle være internasjonal kamp og festdag.

1. mai ble født i strid, til minne om drepte demonstranter, som streiket for åtte timers arbeidstid. og bedre sosiale arbeidsliv

Stiftelseskongressen i den andre internasjonale vedtok at streikens første dag, 1. mai, skulle bli arbeidernes internasjonale kampdag Dagen ble første gang markert 1890.

1. mai-dagens budskap er like aktuell i dag. Det finnes arbeidsgivere som nekter ansatte å organisere seg, og nekter de ansatte å opprette arbeidsavtaler i henhold til norsk lov, og vi ser stadig angrep på opparbeidede rettigheter.

Et godt eksempel er bemanningsselskapene, der EUs vikardirektiv slår fast at disse selskapene skal behandles på lik linje med andre selskap, det er ikke lov med reguleringer som begrenser deres rett til å operere på arbeidsmarkedet. Vi leser stadig om den ukulturen som florerer der.

Det samme ser vi i transportsektoren

Vi blir oversvømt av direktiver og forordninger som går inn som norsk lov. Vi mister sjølråderetten bit for bit. Det mest aktuelle er Acer og jernbanepakke 4. Det er snart slik at vi ikke ser forskjell på

EØS- og EU medlemskap. Det er på tide å starte utredning med alternativer til EØS.

I de borgerlige partiene og NHOs verden er ikke de offentlige ansatte verdi-skapende. Det er bare i privat sektor det produseres verdier vi kan leve av, mener de.

En fødsel er en offentlig utgift, mens en begravelse utført av et privat selskap er verdi-skapende.

De burde tenke litt rundt hva som er verdi-skapende i, og for- et samfunn.

I disse coronatider ser vi hvem som er ryggraden i samfunnkritisk infrastruktur - det er som regel de mest lavtlønnede: Renholdere, helsepersonell, butikkansatte, bussjåfører, bønder og landbruksarbeidere.. Deres innsats gjør at samfunnet fungerer.

Vi ser begynnelsen av ei økonomisk og økologisk krise. For å møte disse er det viktig å se problemene sammen, De kan ikke løses hver for seg.

Klimaproblemene kommer snikende langsomt og nesten umerkelig år etter år. Det vil antageligvis enda en generasjon før de ødeleggende virkningen av klimakrisa skaper angst i befolkningen.

Klimakrisa er farlig fordi den er treg, går bare en vei, og blir stadig sterkere. Det vil i beste all ta flere hundre år å gjenopprette tilstanden som er i dag.

Vi må innse at denne utviklingen kommer, og dersom vi ikke gjør noen grep, så taper vi både jobber, kompetanse og næringsutvikling.

Industrien må se på andre måter å produsere, med et grønt alternativ.

De som klarer en slik omstilling, blir vinnere.

Et flertall av stater har vedtatt å skrive under på FN-traktaten mot atomvåpen, på linje med forbud mot av kjemiske og biologiske våpen.

Men Norge støtter ikke dette. Historia vil dømme oss!

Etter mitt syn er de som vil ha et slik ødeleggende våpen, være villige å bruke dem.....

Utkants-kommunene har mange problem, som bare kan løses med statlige tiltak. Gudbrandsdalen har 6789 husholdninger med vedvarende lavinntekt, Sel har 593.- dette gjør det vanskelig å bygge et lokalsamfunn et sterkt fellesskap med små forskjeller.

Otta trenger flomsikring, men klarer ikke dette alene. Slik er det i sak etter sak, Det er resultat av en villet politikk. Vi må arbeide for en ny politikk :For de mange - ikke for de få!

På en slik dag må vi også minnes Olav Kringen, Sels mest kjente internasjonalt, og arbeiderpolitiker. Han hadde mange roller, men er mest kjent for å ha oversatt Internasjonalen til norsk, og som norsk representant i den andre sosialistiske arbeiderkongress i 1900.

Vil avslutte med Nils Collet Vogts ord:

Har du et hjerte? Titusener lider! Har du frihet og sommervarm sol?

Vil du mildne de kommende tider? Ta da plass i arbeidernes hær!

I dette, i kampen for arbeid, rettferd, nedrusting og en klimavennlig utvikling ligger det globale 1.mai budskapet!

God 1. mai!

Kjell Madsen
Sel SV